

Tornant a casa de l'avi

Roger Mas preestrena a Banyoles el seu disc amb la Cobla Sant Jordi

Roger Mas, amb la Cobla Sant Jordi Foto: JUAN MIGUEL MORALES.

“El meu avi, que em va ensenyar música, tocava amb una cobla orquestra instruments com ara el saxòfon i el clarinet, però també la tenora”, explica Roger Mas (Solsona, 1975) sobre els orígens profunds de la seva relació amb la música i, concretament, amb la cobla: un univers sonor que ara reivindica a través del disc que va gravar en directe al Teatre Comarcal de Solsona entre els dies 28 i 30 del desembre passat amb la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Avui, Roger Mas i la Cobla Sant Jordi faran la preestrena del disc en un concert a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles [<http://www.ateneu.banyoles.cat>] (22 h, 20 euros). L'estrena tindrà lloc dissabte vinent a l'Auditori de Barcelona, coincidint amb la sortida al mercat del disc.

“A part de sonar amb una intensitat terrible, perquè la poguessin escoltar des de l'altre extrem de la plaça major, la cobla també s'ha desenvolupat, gràcies a les aportacions de músics com ara Serra, Toldrà, Garreta i Lamonte de Grignon, amb un nivell d'expressivitat que no té res a envejar al de la música clàssica”, afirma Mas, que en més d'una ocasió ja havia experimentat amb els instruments més característics de la cobla: en el disc *Mística domèstica* (2005) ja sonava la tenora de Jordi Molina; a *Les cançons tel·lúriques* (2008), el fiscorn de Pep Moliner, de la Cobla Sant Jordi, que ja sonava al complet en el seu anterior treball, *A la casa d'enlloc*

(2010). El disc Roger Mas i la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona recull, en la seva versió més extensa, amb diversos bonus tracks—disponible en plataformes com ara Itunes i Spotify—, dinou temes: versions de cançons de tots els discos de Roger Mas, amb arranjaments per a cobla de Xavier Guitó, i també alguns temes nous com ara *El rei dels núvols*—que inclou la melodia de la seva *El rei de les coses*—; *Emboscat*—dedicada a aquells que, durant la Guerra Civil, fugien als boscos per no ser reclutats—; *El testament d'Amèlia*, de Lamonte de Grignon, i *Muixeranga*, inspirada en la *Muixeranga d'Algemesí*. El CD, amb una galeta creada per l'artista Perejaume que remet al fang i a la terra d'on neix aquesta música, inclou també “un homenatge a les nostres llengües cosines”, a través de cançons com ara la italiana *Amore che vieni, amore che vai*, la gallega *Negra sombra*, la basca *Haika mutil*, la francesa *L'aigle noir* i l'espanyola *La bien pagá*. Una tria sorprenent al costat de *La santa espina*, “el més obvi que es pot fer amb una cobla”. En total, són quinze músics en escena (“Tenim sensibilitats diferents, però ens ho passem molt bé”) en un projecte que es preveu que culmini abans de final d'any amb un DVD documental sobre tot el procés. I després, canvi de registre: “El pròxim disc el faré molt nu i intimista.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 17-03-2012 Pàgina 46

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/519187-tornant-a-casa-de-lavi.html?piwik_campaign=rss&pi

wik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss